

Χαίρων κυττάζω σήμερα και τὴν Μητροπολίτη
ν' ἀγάξῃ τοῦτο τῆς Βουλῆς τὸ στοιχειωμένο σπῆτι,
ὅμως ἐγὼ τὸν βεβαίω πὸς τίποτε δὲν κάνει,
μῆτε κατάρτα, μῆτ' εὐχὴ καθύλου δὲν τὸ πνέει.

Δι' ἄ' αὐτὰ τὰ στόματα σωτήρων ἄς σιγήσουν
καὶ τοὺς πατέρας σὰν πατὴρ προτρέπω ν' ἀπεργάσων,
καὶ τὴν πρησιμένη των κοιλιὰ κτυπώντας σὰν ντασὺλι
νὰ κάνουν Πρόεδρο κί' αὐτοὶ τὸν κύριο Φαρδούλη.

Οἱ νέοι Τσελιγκάδες τοῦ καιροῦ κί' ὁ Κερκυραῖος πρῶτος τοῦ χοροῦ.

Ὅρὲ τί τοσπαναρέοι!.. ποῦ' στὸ διαβόλο μοῦ βγήσαν!..
ὀρὲ στρουγγαίς, ὀρὲ στανάκι!.. τί σερρεῖ ἢ δὲν γένηκαν.

Ὅρὲ Στάη μ', ὀρὲ Σπύρο μ',
ὀρὲ τείνη ταῦτα, μῦρο μ',
ὀρὲ Πρωτοπαπαδάκη μ',
τί μου χολιάσεις, παιδάκι μ';

Ὅρὲ Ρέπουλη μ', πουλί μ',
τί μου σκάνεις τὴν χολή μ';
τί ζητᾷς, ὀρὲ Μανώλη μ',
καὶ μὲ πνέουν οἱ διαβόλοι μ';

Τσελιγκὰς ἐβήθες νάτος
κί' ὁ Δραγοῦμης ὁ μουσάτος.
Μὲ τὴν γαλιτσα τοῦ τοσπάνη
γὰ κοιτάτε πὸς χορδαίς;
κί' ἀπὸ τῆ διαπὴ μου στάνη
πρόδατα κί' αὐτοὺς γυρδαίς,
καὶ δουλεπαίς μοῦ μαγειρεύει.

Ἐφυγὲ στὴν Κρήν' ἡ μουγγα
τὸ μουσάκι τῆς νὰ στρίψῃ,
κί' ἔλλη τώρα βγήκε στρουγγα
μὲ τὸν βλάμη τὸν ἔριφν.

Νάτος μὲ τοὺς κακιομένους...
ἀχ! καυμὰς καὶ βὰι βὰι!..
μὲ τοὺς δυσαρροστημένους
ὁ Κορρειάτης τί τραδαί!

Μῆτσο μου, νὰ σὲ χαρᾷ,
πρῶτος σέρνω τὸ χορὸ
καὶ θλιμμένο σὲ θεωρᾷ.

Τοῦτοι, ποὐρροντικὴ μὲ φέρα,
τί χαλιούνη τέτοιαν ὄρα;
Ὅρὲ Μῆτσο χρυσομάλλη,
τῆτανε καὶ τοῦτο πάλι,
νὰ γενουὸν συμπεθερά;
ἀπὸ δὲ ποῦ λὲν χαρᾷ;

Ὅρὲ μόνος τραγοῦδῃς
κί' ὁ συμπεθερός σου χώρα!..
βλέπω κί' ἔχεις στειοχωρία
καὶ τὰ κατσαρὰ μαδῃς.

Ὅχι! πηλάλαις!
στρουγγαίς κί' ἄλλαις,

Σίγμα, Κάππα!..
δὲν σοῦ τᾶπα;

Τείνη ταῦτα ποῦ τραβῆς
μὲ τὸ νέο Τσελιγκάτο!..
λένε πὸς κί' ὁ Κολυθεῖς
τῶπε' στὸν Καθβαλιεράτο.

Ὅρὲ Μῆτσο μ', τᾶγγα τούγγα
'στὸ δικό μου τὸ φουσάτο
κουδονίζεις νὰ στρουγγα
μ' ἔκν Τσελιγκα μουσάτο.

Μὰ τί τοῦρθε, τί τοῦ φανῆ,
καὶ μὲ χίλια δὲν στανῆ;
'βλάθεις νὰ θέλῃ στάνη
μ' ἔκν μου λαγαριά;

Κί' ἄλλοι Μῆτσο μ', — ὠμένα! —
θέλουν Πρωτοπουργιλίσι...
προσοχὴ' στὰ μετρημένα
κί' ἀπὸ ταῦτα τρῶν οἱ λύκοι.

Τέσσερα τὰ μάτχα κάνε,
νευρικὸ ρεπουμπλικάνε.
Κύττα πίσω, κύττα' μπρός σου,
κύττα τὸν συμπεθερό σου.

Ὅρὲ παιδίμ', χορδαίς
καὶ στρουγγαίς νὰ γυρδαίς,
κί' ἄλιος νὰ λάμψῃ στὰ βουνά,
νὰ λάμψῃ στὰ λαγαδιά,
καὶ νᾶβγουν ἐξ' ὄψε' βοσκὰς τὰ νέα τὰ κοπάδια.

Κί' ἔκν τὰ βόσκουνη μὲ χαρὰ
τοσπάνηδες καλιόδη,
νὰ τρῶν τὰ στᾶχια τὰ χλωρὰ,
νὰ τρῶν καὶ τὰ γρασιόδη.

Ἐπι ν' ἀρχίσῃ λιγερὸς
τὸν Τσελιγκάδων ὁ χορὸς,
καὶ ὁ ἄλλῃ γρήγορα καιρός,
ποῦ κάθε πατερούλης ὅκς γαλιτσα, παιδίμ', ὀρὲ πᾶρη
κί' ἔκντος θάνα Τσελιγκὰς, ἔκντος καὶ κριάρι.

Καὶ ἀρμυρῶναι ποικιλίαις,
μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίαις.

Περικλῆ τοῦ Γερμανοπούλου Νέον Πνεῦμα, δηλονότι
μὲ κατῆχθαις μεγάλη γὰ καθεὶν πατριώτη,
ἕνας γυμνασιὸς ἄρτης καὶ φυγῆς μεγάλου πόνου,
μὴ μᾶστι, ποῦ κτυπεῖ τοῦ Βασιλεῦς ἀνοικτιμῶνος,
ἕνας οἰστροῦθικὸς, διαφυγῆς, ἀπλοῦς καὶ σκέτος,
καὶ μ' αὐτὸν τὸν Περικλῆ συμφωνεῖ κί' ὁ Περικλῆτος.

Ἐστὸ Παρνασσὸν τὴν αἰθουσαν ἀπόψε συναυλία
θὰ γίνη γὰ τοὺς πρόσφυγας ποικίλη καὶ τελεία,
καὶ θὰ συρρεῖσθ τὸ κοινὸν τῆς πόλεως ἀθρόον
χάριν μαρτύρων ἀδελφῶν κί' ἀληθινῶν ἠρώων.